

dyrbi bydž, so býchimy f Wutrobu ſebi bes ſobu wodali, a ſebi pomyslili: Schto chzyl ja doſho mojemu Bratrej welje porukowac̄? Je mi Boh nadny, a je mi won tajki wulki Dot ſlutej Nadu a darmo, JEsuſa Krystuſa ſwojeho Ssyna dla ſpuschczit; ſchto chzyl ſo jeneho aby dweju nowych Peneschcow dla ſnim wureczec̄, ja chzu jene ſtem druhim hohrjesbjennic̄, ſabydž a wodac̄. Ja chzu ſo Bohu džakowac̄, ſo tejsch mi wodaſ, a me f Nadži je hohrjewſat, kiž by tolla taufent a ſazio tauſent mohlow wjazy Ursachi mjet, ſomnu ſo njewac̄, a me ſchtraffowac̄, dñzli njedze ja nam pscheziwo Blischemu.

To je ta Wuc̄ba, kotrūž naſch luſby Knes Krystus ſwojim lubym Kſcheszijanam djenſa dawa prjedowac̄. So býchimy ſo naſasali. Njewu Zugel ne-puschezili, ale teho Blischeho Dot pscheziwo naſchemu Dolej wotrachnowali, haj weſeli byli, ſo ktemu pschindž možemy, ſo je woboj ſabuhy.

Ale tu pak lejder! widžimy, ſo ſchaf nepoſtuchamy, ale ſo temu Ćertej f Njewu, f Weczenju, a Kſchwidži, knaſchej wulkej Schkodži, wabicz a nucžicž damy. Pschetož wobsanknjene je: Njechac̄ ſo wodac̄, da teži Boh tejsch nochze wodac̄. Chzeschli ſo ty wečicž, njewac̄ a ſchtraffowac̄, da chze ſo Boh tejsch wečicž, njewac̄, a ſchtraffowac̄. Ale jeno ſo je nerunn Njew a Schtraffa. Pschetož Boži Njew a Schtraffa je wjekum Njew a Schtraffa. Do teje pschindžſch in pſches njekajki nekmam

Njew, kotrūž ſnadneje Wjazy dla ſem pschindže pscheziwo temu, na kotrūmž žane Prawo nimash: Ale jeno Boh ma ſam prawo na nim. A wjeste je, jeli ſo jeno neby ſchtraffowat, a predn jeho ſo newecžit, won dyrbjat welje wottrischo a ſurrowischo ton Rječ na twojim Towarschu ſchtraffowac̄, dñzli ty ſebi pomyslic̄ možesč.

Tehodla widžimy tejsch, kak je pschezo jedyn Rječ ſdruhim ſchtraffowan. Rotsiž tajzy njewni, Weczenja poſni, ſli Ludijo ſu, tych Ćjert tak daloko do Njewa ſacžjeri, ſo ani nemoža, ani nochzedia ton Wotze naſch ſpjevac̄. Pschetož woni tam žahadlo widža, kotrež poireč nemęža. Menujz, dñz jako Kſcheszijenjo ſpjevac̄ dyrbja: Wodaſ nam naſche Rjechi, runje jako my wodawamy naſchim Winitam. Tudy jara derje ciuja, jeli ſo jim Boh niž hinak wodaci nochze, hac̄ ſu woni druhim wodali, da budža jim jich Rjechi wjeszje nespuschezene wostac̄.

So nebychu tehodla ſami na ſo ton Sſud recželi, nespjewaju woni radziſcho ton Wotze naſch. Nesda ſo teži da, ſo ma Ćjert tych Ludiži prawje ſredža bes Wotrohami, ſo Njewa dla teſch tu Modlitwu ſubja? Schto pak ma jedyn Kſcheszijan, dñz je Modlitwu ſubit? Nicžo nima bohi. Hajwon wdwojakej Nepoſtuchnoſzi pscheziwo Bohu tſi.

Tat ſo teſch stanje, ſo ſo tajzy Ludižio teho woſoko doſtojneho Božeho Wotkasama, Krystuſoweho wjerneho Ćjelo a Krej ſdalija, a radzischo meſajkeho